

¹وَحَدَّتْ فِي أَيَّامِ أَمْرَاقِلَ مَلِكِ شِنْعَارَ، وَأَرِيُوكَ مَلِكِ الْأَسَارَ، وَكَدْرَ لَعُومَرَ مَلِكِ عِيْلَامَ، وَتِدْعَالَ مَلِكِ جُوبِيمَ، أَنْ هُوَ لَاءِ صَنَعُوا حَرْبًا مَعَ بَارِعَ مَلِكِ سَدُومَ، وَبِرْشَاعَ مَلِكِ عَمُورَةَ، وَشِنَابَ مَلِكِ أَدَمَةَ، وَشِمْيَبَرَ مَلِكِ صُبُوبِيمَ، وَمَلِكِ بَالِغِ الْيَبِيِّ هِيَ صُوعْرُ. ²جَمِيعُ هَؤُلَاءِ اجْتَمَعُوا مُتَعَاهِدِينَ إِلَى عُمُقِ السَّدِيمِ الَّذِي هُوَ بَحْرُ الْمِلْحِ. ³إِنْتَسَى عَشْرَةَ سَنَةٍ اسْتُعِيدُوا لِكَدْرَ لَعُومَرَ، وَالسَّنَةَ الثَّلَاثَةَ عَشْرَةَ عَصَوْا عَلَيْهِ. ⁴وَفِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ عَشْرَةَ أَتَى كَدْرَ لَعُومَرَ وَالْمُلُوكَ الَّذِينَ مَعَهُ وَصَرَبُوا الرَّقَائِبِينَ فِي عَشْتَارُوتَ قَرْتَايِمَ، وَالرُّوزِيِّينَ فِي هَامَ، وَالْإِيمِيِّينَ فِي سَوَى قَرْتَايِمَ، ⁵وَالْحُورِيِّينَ فِي جَبَلِهِمْ سَعِيرَ إِلَى بَطْمَةَ قَارَانَ الَّتِي عِنْدَ التَّبْرَةِ. ⁶ثُمَّ رَجَعُوا وَجَاءُوا إِلَى عَيْنِ مِسْقَاطِ الَّتِي هِيَ قَادِشُ. وَصَرَبُوا كُلَّ يَلَدِ الْعَمَالِقَةِ، وَأَيْضًا الْأُمُورِيِّينَ السَّاكِنِينَ فِي حَصُونِ تَامَارَ. ⁷فَخَرَجَ مَلِكُ سَدُومَ، وَمَلِكُ عَمُورَةَ، وَمَلِكُ أَدَمَةَ، وَمَلِكُ صُبُوبِيمَ، وَمَلِكُ بَالِغِ الْيَبِيِّ هِيَ صُوعْرُ، وَطَمَعُوا حَرْبًا مَعَهُمْ فِي عُمُقِ السَّدِيمِ. ⁸مَعَ كَدْرَ لَعُومَرَ مَلِكِ عِيْلَامَ، وَتِدْعَالَ مَلِكِ جُوبِيمَ، وَأَمْرَاقِلَ مَلِكِ شِنْعَارَ، وَأَرِيُوكَ مَلِكِ الْأَسَارَ. ⁹أَرْبَعَةَ مَلُوكَ عَلَى خَمْسَةِ. ¹⁰وَعُمُقُ السَّدِيمِ كَانَ فِيهِ أَبَاؤُ حُمْرَ كَثِيرَةٌ. فَهَرَبَ مَلِكَا سَدُومَ وَعَمُورَةَ وَسَقَطَا هُنَاكَ، وَالْبَاقُونَ هَرَبُوا إِلَى الْجَبَلِ. ¹¹فَأَخَذُوا جَمِيعَ أَمْلاكِ سَدُومَ وَعَمُورَةَ وَجَمِيعَ أَطْعِمَتِهِمْ وَمَصُوعًا. ¹²وَأَخَذُوا لُوطًا ابْنَ أُخِي أَبِرَامَ وَأَمْلاكَهُ وَمَصُوعًا، إِذْ كَانَ سَاكِنًا فِي سَدُومَ. ¹³فَأَتَى مِنْ تَحَا وَأَخْبَرَ أَبِرَامَ الْعَيْبَرَانِيَّ. وَكَانَ سَاكِنًا عِنْدَ بَلُوطَاتِ مَمْرَا الْأُمُورِيِّ، أُخِي أَشْكُولَ وَأُخِي غَانِرَ. وَكَانُوا أَصْحَابَ عَهْدٍ مَعَ أَبِرَامَ. ¹⁴فَلَمَّا سَمِعَ أَبِرَامُ أَنَّ أَخَاهُ سَيْبَ جَرَّ غَلْمَاتِهِ الْمُتَمَرِّينَ وَلِدَانَ بَيْتِهِ، ثَلَاثَ بَنَاتٍ وَتَمَايِنَةَ عَشْرَ، وَتَبِعَهُمْ إِلَى دَانَ. ¹⁵وَأَنْعَسَمَ عَلَيْهِمْ لَيْلًا هُوَ وَعَبِيدُهُ فَكَسَّرَهُمْ وَتَبِعَهُمْ إِلَى حُوبَةِ الَّتِي عَنْ شِمَالِ دِمَشْقَ. ¹⁶وَاسْتَرْجَعَ كُلَّ الْأَمْلاكِ، وَاسْتَرْجَعَ لُوطًا أَخَاهُ أَيْضًا وَأَمْلاكَهُ، وَالتِّسَاءَ أَيْضًا وَالشَّعْبَ. ¹⁷فَخَرَجَ مَلِكُ سَدُومَ لِاسْتِيفَالِهِ بَعْدَ رُجُوعِهِ مِنْ كَثِيرَةِ كَدْرَ لَعُومَرَ وَالْمُلُوكِ الَّذِينَ مَعَهُ إِلَى عُمُقِ سَوَى الَّذِي هُوَ عُمُقُ الْمَلِكِ. ¹⁸وَمَلِكِي صَادِقُ مَلِكِ سَالِيمَ أَخْرَجَ حُزْنًا وَحَمْرًا. وَكَانَ كَاهِنًا لِلَّهِ الْعَلِيِّ. ¹⁹وَبَارَكَهُ وَقَالَ، مَبَارَكُ أَنْتَ يَا رَبُّ مِنَ اللَّهِ الْعَلِيِّ مَالِكِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ. ²⁰وَمُبَارَكُ اللَّهُ الْعَلِيُّ الَّذِي أَسْلَمَ أَعْدَاءَكَ فِي يَدِكَ. فَأَعْطَاهُ عَشْرًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ. ²¹وَقَالَ مَلِكُ سَدُومَ لِأَبِرَامَ، أَعْطِنِي التُّفُوسَ، وَأَمَّا

¹Und es begab sich zu der Zeit des Königs Amraphel von Sinear, Ariochs, des Königs von Ellasar, Kedor-Laomors, des Königs von Elam, und Thideals, des Königs der Heiden, ²daß sie kriegten mit Bera, dem König von Sodom, und mit Birsa, dem König von Gomorra, und mit Sineab, dem König von Adama, und mit Semeber, dem König von Zeboim, und mit dem König von Bela, das Zoar heißt. ³Diese kamen alle zusammen in das Tal Siddim, wo nun das Salzmeer ist. ⁴Denn sie waren zwölf Jahre unter dem König Kedor-Laomor gewesen, und im dreizehnten Jahr waren sie von ihm abgefallen. ⁵Darum kam Kedor-Laomor und die Könige, die mit ihm waren, im vierzehnten Jahr und schlugen die Riesen zu Astharoth-Karnaim und die Susiter zu Ham und die Emiter in dem Felde Kirjathaim ⁶und die Horiter auf dem Gebirge Seir, bis El-Pharan, welches an die Wüste stößt. ⁷Darnach wandten sie um und kamen an den Born Mispat, das ist Kades, und schlugen das ganze Land der Amalekiter, dazu die Amoriter, die zu Hazezon-Thamar wohnten. ⁸Da zogen aus der König von Sodom, der König von Gomorra, der König von Adama, der König von Zeboim und der König von Bela, das Zoar heißt, und rüsteten sich, zu streiten im Tal Siddim ⁹mit Kedor-Laomor, dem König von Elam, und mit Thideal, dem König der Heiden, und mit Amraphel, dem König von Sinear, und mit Arioch, dem König von Ellasar: vier Könige mit fünf. ¹⁰Das Tal Siddim aber hatte viel Erdharzgruben; und die Könige von Sodom und Gomorra wurden in die Flucht geschlagen und fielen da hinein, und was

الْأَمْلاكَ فَخَذَهَا لِنَفْسِكَ.²² فَقَالَ أَبْرَامُ لِمَلِكِ سَدُومَ،
رَفَعْتُ يَدِي إِلَى الرَّبِّ إِلَهِ الْعَلِيِّ مَالِكِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ،²³ لَا أُحَدِّثُ لَاحِيَةً وَلَا شِيْرَاكَ تَعْلٍ وَلَا مِنْ كُلِّ
مَا هُوَ لَكَ، فَلَا تَقُولُ، أَنَا أَعْنَيْتُ أَبْرَامَ.²⁴ لَيْسَ لِي غَيْرَ
الَّذِي أَكَلَهُ الْعُلَمَانُ. وَأَمَّا نَصِيبُ الرِّجَالِ الَّذِينَ دَهَبُوا
مَعِي، غَايِرَ وَأَشْكُولَ وَمَمْرًا، فَهُمْ يَأْخُذُونَ نَصِيبَهُمْ.

übrig blieb, floh auf das Gebirge.¹⁴ Da nahmen sie alle Habe zu Sodom und Gomorra und alle Speise und zogen davon.¹² Sie nahmen auch mit sich Lot, Abrams Bruderssohn, und seine Habe, denn er wohnte zu Sodom, und zogen davon.¹³ Da kam einer, der entronnen war, und sagte es Abram an, dem Ausländer, der da wohnte im Hain Mamres, des Amoriters, welcher ein Bruder war Eskols und Aners. Diese waren mit Abram im Bunde.¹⁴ Als nun Abram hörte, daß sein Bruder gefangen war, wappnete er seine Knechte, dreihundertundachtzehn, in seinem Hause geboren, und jagte ihnen nach bis gen Dan¹⁵ und teilte sich, fiel des Nachts über sie mit seinen Knechten und schlug sie und jagte sie bis gen Hoba, das zur Linken der Stadt Damaskus liegt,¹⁶ und brachte alle Habe wieder, dazu auch Lot, seinen Bruder, mit seiner Habe, auch die Weiber und das Volk.¹⁷ Als er nun wiederkam von der Schlacht des Kedor-Laomor und der Könige mit ihm, ging ihm entgegen der König von Sodom in das Feld, das Königstal heißt.¹⁸ Aber Melchisedek, der König von Salem, trug Brot und Wein hervor. Und er war ein Priester Gottes des Höchsten.¹⁹ Und segnete ihn und sprach: Gesegnet seist du, Abram, dem höchsten Gott, der Himmel und Erde geschaffen hat;²⁰ und gelobt sei Gott der Höchste, der deine Feinde in deine Hand beschlossen hat. Und demselben gab Abram den Zehnten von allem.²¹ Da sprach der König von Sodom zu Abram: Gib mir die Leute; die Güter behalte dir.²² Aber Abram sprach zu dem König von Sodom: Ich hebe meine Hände

Genesis 14

auf zu dem HERRN, dem höchsten Gott, der Himmel und Erde geschaffen hat,²³ daß ich von allem, was dein ist, nicht einen Faden noch einen Schuhriemen nehmen will, daß du nicht sagst, du hast Abram reich gemacht;²⁴ ausgenommen, was die Jünglinge verzehrt haben; und die Männer Aner, Eskol und Mamre, die mit mir gezogen sind, die laß ihr Teil nehmen.